

15/2/1985

EL·LENGUATGE

Com has vingut?

Hi ha una diferència de sentit evident entre *Com has vingut?* i *Com és que has vingut?* Quan diem *Com has vingut?* pregutem "De quina manera has vingut?", i la resposta podria ésser, per exemple, *Amb trineu*, i quan diem *Com és que has vingut?* és gairebé com si preguntéssim "Per què has vingut?", cosa que podria obtenir una resposta com *Perquè m'ha donat la gana* o bé com *És que no sabia on anar*. En el primer cas, doncs, el mot *com* té un dels significats que hom li atribueix normalment, "de quina manera", que difereix clarament del que té en el segon cas, del qual no se sol donar cap referència. Com hem vist, la interrogació que s'inicia amb el conjunt *com és que* no és pròpiament sobre la manera com s'ha realitzat una acció determinada, sinó que més aviat expressa sorpresa per la realització d'aquesta acció o per tal o tal fet; i fins i tot conté la idea de demanar-ne compte. Per això la resposta a aquesta interrogació expressa una causa o una justificació.

En els exemples següents, pot ésser únicament qüestió d'una interrogació sobre la manera com s'ha fet o s'ha de fer una cosa i, per tant, no admetrien la substitució de *com* per *com és que*: *Com es troba?* *Com ho podríem resoldre?* *Com t'ho has fet?* *Com hi anirem?* *Com ha hem de distribuir?* *Com ha anat la sessió?* En canvi, en els exemples indicats a continuació, s'expressa el segon tipus d'interrogació que hem descrit (sorpresa, indignació, exigència d'una explicació, rept, etc.): *Com és que et trobo aquí*, *Jordi?* (Pous i Pagès, *Jordi Fraga*), *Com és que no emen el català?* *Com és que heu vingut tan d'hora?* *Com és que tens por?* *Com és que s'ha enfadat?* Hi ha, és cert, qui també en aquests casos diu simplement *com*: *Com et trobo aquí?* *Com t'has enfadat?* Però aquests construccions no semblen pas genuïnament catalanes. En alguns casos, per exemple amb certs verbs modals com *poder*, *voler*, *goser* (i el seu equivalent *atrevir-se*), i en oracions afirmatives, la construcció normal és únicament amb *com*: *Com pots dir una cosa així?* *Com vols que t'aprovin?* *Com goses presentar-te davant meu?* *Com t'atreveixes a dubbar-me?* Però *Com és que no vol dir res?* *Com és que no goses protestar?* Ara; una construcció com és ara *Com la Junta directiva no n'ha donat compte als socis?* (en lloc de *Com és que...*) sembla obeir a la influència del castellà o potser, més especialment, del francès, en què és la construcció normal.